

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **K. P.**, zastoupena Mgr. Evou Vaškovou, advokátkou se sídlem Opatovická 1659/4, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2017, č. j. 30 A 150/2016 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Žďár nad Sázavou, Odbor dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“) žalobkyni oznámením ze dne 18. 5. 2016 sdělil, že ke dni 16. 5. 2016 dosáhla celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, a proto ji zároveň vyzval podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) k odevzdání řídičského průkazu nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Žalobkyně se totiž opakovaně dopouštěla přestupků při provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o pozemních komunikacích (nepřipoutání se bezpečnostním pásem za jízdy) a § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona (držení telefonního přístroje při řízení vozidla). Zároveň ji poučil o možnosti podat námitky proti provedenému bodovému záznamu, čehož žalobkyně využila a námitky podala.

[2] Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 4. 7. 2016, č. j. OD/922/16/JK (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) však byly námitky žalobkyně dle § 123f odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích zamítnuty a provedené záznamy byly potvrzeny. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně bránila odvoláním, které bylo rozhodnutím Krajského

úřadu Kraje Vysočina, Odbor dopravy a silničního hospodářství ze dne 24. 8. 2016, č. j. KUJI 65458/2016, sp. zn. ODSH 1027/2016 zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí jím bylo potvrzeno. Následně proti tomuto rozhodnutí žalovaného podala žalobu, kterou Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zamítl.

[3] V podané žalobě žalobkyně (dále také „stěžovatelka“) brojila proti závěru žalovaného, že jím přiznaný odklad výkonu rozhodnutí po podání správní žaloby podle § 83 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) vztahující se k rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o přestupku žalobkyně, a to k rozhodnutí ze dne 2. 12. 2015, č. j. OD/1362/15ZK potvrzeného rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 2. 2016, č. j. KUJI 13969/2016, nebránil záznamu počtu bodů do bodového hodnocení řidičů a tedy dosažení hranice 12 bodů. Závěr žalovaného, že záznam počtu bodů představuje jiné právní účinky správních rozhodnutí, na které se odklad dle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích nevztahuje, je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Žalobkyně v této souvislosti odkázala na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2016, č. j. 6 As 114/2014 - 55).

[4] Dále poukazovala na vadu správního řízení spočívající v neúplnosti správního spisu, neboť ve spise nebyly ke dni nahlížení její právní zástupkyně dne 20. 6. 2016 založeny originály rozhodnutí vztahující se k jednotlivým přestupkům žalobkyně, ale pouze kopie. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2015, č. j. KUJI 8665/2015, na které bylo v prvostupňovém rozhodnutí odkazováno a z něž správní orgán prvního stupně vycházel, nebylo založeno vůbec a na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 2. 12. 2014, č. j. OD/1864/14ZK chyběla doložka právní moci. Tím bylo porušeno její právo vyjádřit se ke všem skutečnostem a podkladům prvostupňového rozhodnutí a zároveň byla porušena zásada písemnosti správního řízení, konkrétně povinnost vést řádně správní spis.

[5] Krajský soud žalobními námitkám nepřisvědčil. Odklad vykonatelnosti rozhodnutí podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích nemá vliv na jeho účinky pro záznam bodů v registru řidičů. Shodnou otázku již řešil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 1. 2015, č. j. 6 As 263/2014 - 33, publ. pod. č. 3219/2015 Sb. NSS. Krajský soud neměl důvod se od tohoto názoru odchýlit. Žalobkyní výše odkazované usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 6 As 114/2014 - 55 se nezabývá povahou záznamu bodů z hlediska vykonatelnosti a příp. jiných právních účinků pravomocného rozhodnutí o přestupku, ale otázkou, zda je záznam bodů „trestem“ z pohledu principů trestního práva vztahujících se k zpětné účinnosti pozdější právní úpravy, konkrétně příkazu retroaktivity ve prospěch obviněného.

[6] Krajský soud revizí správního spisu zjistil, že se v něm nacházejí všechna podkladová rozhodnutí o přestupcích žalobkyně včetně vyznačených doložek právní moci a souvisejících odvolacích rozhodnutí. O tom, že by se ve spise dříve nenacházela, nesvědčí žádná indicie kromě tvrzení žalobkyně, které nelze o nic opřít, a proto její právo na seznámení se s podklady prvostupňového rozhodnutí nebylo porušeno. I kdyby rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2015, č. j. KUJI 8665/2015 skutečně nebylo ve spisu ke dni nahlížení založeno, jednalo by se o procesní vadu, která by neměla vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí, protože s uvedeným rozhodnutím musela být žalobkyně již dříve seznámena v příslušném odvolacím řízení. Z protokolu o seznámení se s podklady prvostupňového rozhodnutí ze dne 20. 6. 2016 (dále jen „protokol“), ve kterém však nejsou podkladová správní rozhodnutí konkrétně uvedena, vyplývá, že si právní zástupkyně žalobkyně pořizovala fotokopie dokumentů, z nichž by mohlo být zřejmé, zda byly jednotlivé stránky správního spisu očíslovány a zda přicházela v úvahu pozdější manipulace se spisem. Tyto fotokopie však k důkazu nenavrhla.

[7] Ani případná absence doložek právní moci nemohla činit z podkladových rozhodnutí nedostatečný podklad pro zápis bodů, protože samotná doložka je „pouhým“ úředním

pokračování

potvrzením právní moci, která nastává při splnění zákonných podmínek dle § 73 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, (dále též „s. ř.“) ve znění pozdějších předpisů. Navíc žalobkyně netvrdila, že by tato rozhodnutí nenabyla právní moci. Podkladová rozhodnutí o přestupcích a pokutový blok jsou ve správním spise v kopii, což z nich nečiní nezpůsobilý podklad pro záznam bodů za předpokladu jejich čitelnosti. V tomto případě jsou jednotlivé kopie čitelné a srozumitelné, přičemž žalobkyně neuvedla pro svůj požadavek, aby byly tyto podklady v prvopisu, žádný důvod, ostatně takový důvod ani nevyplývá z § 123b zákona o provozu na pozemních komunikacích. Naopak, z § 75 odst. 1 správního řádu lze dovodit, že originál rozhodnutí opatřený doložkou právní moci by měl zůstat ve správním spise původního přestupku.

II. Obsah kasační stížnosti

[8] Včas podanou kasační stížností společně s návrhem na přiznání odkladného účinku se stěžovatelka domáhá zrušení výše uvedeného rozsudku krajského soudu z důvodů, jež lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka shledává nezákonnost rozsudku krajského soudu v nesprávném posouzení právní otázky účinků odložení výkonu rozhodnutí podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích na záznam bodů do bodového hodnocení řidičů. Má za to, že přiznání odkladu výkonu rozhodnutí se vztahuje na správní rozhodnutí jako celek, tedy i na následek v podobě záznamu bodového hodnocení, neboť i to je v souladu s již výše citovaným usnesením rozšířeného senátu NSS č. j. 6 As 114/2014 - 55 sankcí. Ustanovení § 83 odst. 1 zákona o přestupcích v sobě neobsahuje žádné omezení, a proto byla - li odložena vykonatelnost rozhodnutí, konkrétně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o přestupku ze dne 2. 12. 2015, č. j. OD/1362/15ZK a navazujícího rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2016, č. j. KUJI 13969/2016, nebylo možné zapsat body do registru řidičů.

[9] Správní řízení bylo dle názoru stěžovatelky stíženo vadou, pro kterou měl krajský soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušit. Stěžovatelce bylo upřeno právo vyjádřit se ke všem skutečnostem a podkladům prvostupňového rozhodnutí a dále byla porušena zásada písemnosti správního řízení, a to povinnost náležitě vést spis. Pokud by byl správní spis řádně číslován již v průběhu řízení při náhledu dne 20. 6. 2016, nepochybně by v protokolu bylo uvedeno, že právní zástupkyně byla seznámena s konkrétními čísly listů. Pochybnosti o řádném vedení spisu musejí jít k tíži správního orgánu a jen pro úplnost stěžovatelka uvádí, že na jí pořízených fotografiích nebyly zachyceny okraje jednotlivých listů, tudíž by jejich předložení nemělo vypovídající hodnotu. S ohledem na výše uvedené navrhuje zrušení rozsudku krajského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

[10] Žalovaný se zcela ztotožňuje s argumentací krajského soudu, trvá na věcné správnosti svého rozhodnutí a odkazuje na něj a na své vyjádření k žalobě. Navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[11] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Stěžovatelka předkládá shodnou argumentaci jako v podané žalobě, přičemž zdejší soud se věcně shoduje s tím, jak ji vypořádal krajský soud. Bylo třeba se nejprve zabývat účinky odkladu výkonu rozhodnutí dle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích, který v rozhodném období stanovil, že: „*požádá-li účastník, který podal návrh na přezkoumání rozhodnutí o přestupku soudem, o odložení výkonu rozhodnutí, správní orgán jeho žádosti vyhově.*“ Stěžovatelka považuje toto ustanovení za oporu pro názor, že přiznaný odklad výkonu rozhodnutí se vztahuje na správní rozhodnutí jako celek, tedy i na záznam bodů do registru řidičů. Svůj názor dokládá výše zmíněným usnesením rozšířeného senátu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 - 55, dle kterého je záznam bodů sankcí. Ani stěžovatelka však podrobněji nezdůvodňuje, z jakého důvodu se domnívá, že rozhodnutí rozšířeného senátu podporuje jí zastávaný právní názor. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu lze v souladu s krajským soudem poukázat na výše zmíněný rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2015, č. j. 6 As 263/2014 - 33, který vycházel z obdobné situace, a který ústí v názor, že „*ustanovení § 83 odst. 1 přestupkového zákona, podle něhož musí správní orgán za splnění podmínek vyhovět žádosti o odklad výkonu rozhodnutí, dopadá pouze na exekuční proveditelnost rozhodnutí. Odložení záznamu bodů do registru řidičů lze dosáhnout (až) prostřednictvím přiznání odkladného účinku žalobě.*“

[14] V nyní posuzované věci zdejší soud neshledává žádný důvod odchýlit se od stávající praxe k účinkům odkladu výkonu rozhodnutí podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích s tím, že se tyto účinky na záznam bodů nevztahují. Na tom nic nemění ani stěžovatelkou odkazované usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 - 55, podle kterého je záznam bodů sankcí. V uvedené věci byla situace zcela odlišná od nyní projednávaného případu, neboť byla napadena výše bodového hodnocení spáchaného přestupku. V důsledku novely zákona o provozu na pozemních komunikacích totiž došlo v průběhu správního řízení ke snížení bodové hodnoty spáchaného přestupku a účastník se domáhal této nižší bodové hodnoty, byť v době spáchaní přestupku byla vyšší. V této souvislosti rozšířený senát uzavřel, že záznam bodů je „trestem“ a na pachatele se analogicky uplatní zásada pozdější příznivější úpravy. Případný odklad samotného záznamu bodů do bodového registru řidičů v této souvislosti rozšířený senát neposuzoval a nelze jej dovést ani z jím vyslovených obecných závěrů. Pro názor stěžovatelky nelze nalézt oporu ani v jiných rozhodnutích kasačního soudu. Krajský soud proto správně uzavřel, že odklad výkonu rozhodnutí dle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích se nevztahuje na samotný záznam bodů do bodového registru řidičů.

[15] Stěžovatelka rovněž brojí proti tvrzené vadě správního řízení spočívající v pochybeních správního orgánu při vedení správního spisu. Tím mělo být zasaženo do jejího práva na vyjádření se ke všem rozhodným skutečnostem. Kasační soud se plně ztotožňuje s posouzením této námítky krajským soudem. Stěžovatelka zůstává stran jí tvrzené vady správního řízení pouze v rovině obecných tvrzení, s poukazem na to, že ani v protokolu o nahlížení do spisu nebylo uvedeno, že právní zástupkyně byla seznámena s konkrétními čísly listů správního spisu. Dle názoru kasačního soudu by jediným relevantním nedostatkem mohla být absence rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2015, č. j. KUJI 8665/2015 (jde o rozhodnutí o odvolání proti jednomu ze čtyř správních rozhodnutí ohledně deliktních jednání stěžovatelky na úseku provozu na pozemních komunikacích, páté deliktní jednání bylo vyřešeno blokově). Toto rozhodnutí je však ve správním spisu založeno a nic nenasvědčuje jeho případnému následnému zařazení do spisu až po seznámení se se spisem dne 20. 6. 2016. Navíc s tímto rozhodnutím byla stěžovatelka jako odvolatelka prokazatelně seznámena, neboť dne 5. 2. 2015 nabylo právní moci.

[16] Podkladová rozhodnutí jsou ve správním spisu založena v kopii. To však nebrání jejich použitelnosti pro účely ověření počtu dosažených bodů. Kopie jsou zcela čitelné, je z nich zřejmé, o jaké přestupky stěžovatelky se jedná a jaká byla za jejich spáchaní uložena sankce. Stejně jako krajský soud, ani zdejší soud nevidí důvod, proč by musela být tato podkladová rozhodnutí

pokračování

o jednotlivých přestupcích založena v originále a proč by tato okolnost měla vést k důvodnosti kasační stížnosti. Stěžovatelka svůj požadavek podrobněji neodůvodňuje, netvrdí např. nesoulad založené kopie s originálem. Nejvyšší správní soud ve skutkově obdobné situaci dospěl k závěru, že není třeba do správních spisů zakládat originály rozhodnutí o přestupcích pro řízení o odevzdání řidičského oprávnění (viz bod [40] rozsudku NSS ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 - 33). K nabytí právní moci dochází po splnění zákonných předpokladů. Stěžovatelka netvrdila, že by rozhodnutí o přestupcích nenabyla právní moci a proč. Proto ani případná absence vyznačení právní moci na rozhodnutích o přestupcích v době nahlížení do spisu by neměla sama o sobě vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí.

[17] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[18] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu